

Socialdemokrater, som ganske værdiløs, og det faar saa være det ærede Medlems Opfattelse af den. Men jeg maa tilstaa, at jeg lægger større Vægt paa de Ord, der har lydt fra Hr. H. P. Hanssen i Aabenraa, den tidligere Minister for de sønderjydske Anliggender. Hans Betegnelse er lige den modsatte, nemlig at denne Aftale er overordentlig værdifuld. Og trods al den Respekt, man efterhaanden maa faa ved at høre den Saglighed og den Overlegenhed, hvormed det ærede Medlem Hr. Pürschel optræder, maa jeg alligevel tillægge H. P. Hanssens Ord hundredfold mere Vægt, end jeg nogen Sinde kommer til at tillægge det ærede Medlem Hr. Pürschels. Dette gælder ogsaa, naar han citerer, hvad der ved en Lejlighed har staaet i „Politiken“. Dette kan ikke for mig have den allerringeste Betydning. Ogsaa overfor „Politiken“ vejer H. P. Hanssens Ord adskilligt mere. Hvis Overenskomsten virkelig taber sin Værdi eller har tabt sin Værdi — det faar vi jo at se med Tiden —, er der ingen Tvivl om, at saa skyldes det i første Linie de fælles Angreb paa den, som rettes imod den fra tysk og dansk konservativ Side. Hvad angaar Stillingen til denne Overenskomst, er der ingen Socialdemokrat i Tyskland og ingen i Danmark, der har taget Afstand fra denne Overenskomst, og det er dog Hovedsagen. Den staar ved Magt som gældende Aftale mellem Partierne uden Hensyn til, hvilken Stilling disses Partifæller indtager.

Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger om Tilstanden, før Krigen udbrød i 1914, og citerede en Kongresudtalelse, som paalagde Socialdemokratiet at opbyde, hvad de kunde, for at hindre en Krigs Udbrud, og det er mig bekendt, at Socialdemokraterne omkring i Landene gjorde, hvad de kunde, og da man begyndte at frygte et heldigt Resultat af Jaurès Optræden i Frankrig, var der en fransk Konservativ, som skød Jaurès. Hvem havde i øvrigt Magten, da Krigen udbrød? Socialdemokraterne havde ingen Steder Magten, det ærede Medlem Hr. Pürschels Meningsfæller havde Magten og har ogsaa Ansvaret for den Krig, som udbrød.

Dernæst vil jeg blot sige i Anledning af det ærede Medlems Bemærkninger om Landmandsbankens Henvendelse til det konservative Folkeparti, at jeg har allerede citeret Dele af den Tale, som blev holdt af det ærede Medlem Hr. Lemvig-Müller, hvad det ærede Medlem Hr. Pürschel jo lægger saa megen Vægt paa. I denne, som var en Tagen til Efterretning, hvad Ministrene efter Aftale med Landmandsbanken

havde fremført, hedder det bl. a. paa Spalte 2186: „Jeg vil ikke sigte nogen som helst, det skal man være varsom med efter Handelsministerens Udtalelser“. Det forekommer mig unægtelig, at denne Vending ikke vidner stærkt om nogen fortsat Kamplyst hos det ærede Medlem Hr. Lemvig-Müller eller hans Parti.

Endelig gjorde det ærede Medlem Hr. Pürschel en Bemærkning om Importreguleringen og udtalte, at de Konservative havde medvirket til Importreguleringen. Ja, og de Konservative har ogsaa medvirket til dens Ophævelse paa et Tidspunkt, hvor det var ganske urimeligt at foretage denne Ophævelse. Hvad angaar de Konservatives Stilling til den kapitalistiske Spekulation o. s. v., er det vel rigtigt, naar det ærede Medlem siger det, at det konservative Folkeparti ikke har søgt at hindre Lovens Fuldbyrkelse, men det er lige saa rigtigt, at det konservative Folkeparti har bifaldet, at Ministeriet forhindrede f. Eks. Opklaringen af Transatlantiske Kompagnis Sag ved at godkende, at Ministeren havde undladt at lade denne Sag gaa til Højesteret.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Andersen: Det ærede Medlem Hr. Stauning udtalte fornylig, at der ikke var nogen Socialdemokrat i Tyskland, som havde taget Afstand fra den saakaldte Aftale mellem de danske og de tyske Socialdemokrater. Jeg skal i den Anledning minde om, at den preussiske Indenrigsminister Severing i Debatten den 14. December i Fjor i den preussiske Landdag udtrykkelig udtalte, at denne Aftale mellem de danske og de tyske Socialdemokrater ikke ændrede noget som helst ved det Standpunkt, der hidtil var indtaget fra den preussiske Statsregerings Side, og efter det sidste stenografiske Referat fra den preussiske Landdags Forhandlinger har den socialdemokratiske Ministerpræsident Braun om den Grænse, om hvilken det danske Socialdemokrati i Aftalen med det tyske Socialdemokrati i Flensborg udtalte, at den laa fast, saaledes som vi alle her fra den danske Rigsdags Side er enige om at anerkende det, udtalt følgende, som jeg med Formandens Tilladelse skal oplæse; „Diese Grenzziehung ist ebenso wie die anderen territorialen Änderungen an anderen Grenzen, die uns durch den Versailler Vertrag gewaltsam aufgezwungen sind, ein Unrecht, das wir niemals als gerecht werden anerkennen kön-